

[Kai Jensen.]

længelse af bindingen af disse efterbetalinger, som tilfalder staten efter formueopgørelsen pr. 23. juli 1945. Der er, såvidt jeg kan skønne, ikke sket nogen væsentlige ændringer siden gennemførelsen af loven, og dertil kommer, at efterbetalingerne endnu ikke har fundet sted i fuldt omfang, hvorfor der kun kan være anledning til at anbefale det her foreliggende lovforslag om forlængelse for finansåret 1949—50.

Anker Lau: Det forslag, det her drejer sig om, går jo ud på forlængelse af en lov, som daværende finansminister Thorkil Kristensen fik vedtaget her i tinget i 1946, dels som et led i den almindelige saneringspolitik, og dels fordi man fandt det urigtigt, at disse ekstraordinært store beløb indgik i statens drift. Det blev dengang bestemt, at beløbene skulle indgå på statens reguleringskonto i nationalbanken, medens de beløb, som staten normalt havde i indtægt på disse områder, med tillæg af det beløb, som svarede til den mindre skat, der ville fremkomme som følge af fradragsreglerne, skulle tages til indtægt på statsregnskabet. Det var jo meget store beløb, det dengang drejede sig om, og det ville ikke være helt uinteressant, om den højtærede finansminister i dag kunne fortælle os, om de store beløb, man dengang regnede med, senere har vist sig at være rigtige.

Ud fra den betragtning, at de samme forudsætninger, som forelå, dengang loven blev vedtaget sidst, også foreligger i dag, kan jeg på venstres og hovedstadens venstres vegne anbefale at stemme for lovforslaget.

Aksel Møller: Det ville unægtelig kunne vække nogen overraskelse, hvis mit parti havde det standpunkt, at denne lov ikke skulle forlænges; den er et af de sidste minder om, at vi har ført den rigtige pengesaneringspolitik her i landet, og derfor glæder det os, at dette monument bliver stående sin tid ud. Såvidt jeg ved, drejer det sig om en foreløbig binding for statens vedkommende på ca. 200 mill. kr. og et væsentlig mindre beløb på mellem 15 og 16 mill. kr. for den fælleskommunale udligningsfond, men det er jo også en slags penge, der på den måde er kommet til anvendelse ved opgørelsen efter krigen og besættelsen.

På mit partis vegne anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Axel Sørensen: Det er med en vis beklagelse, man går til en forlængelse af denne lov. Den blev vedtaget den 30. marts 1946

og skulle omfatte skatteårene fra 1945—46 til og med 1948—49. Som baggrund for denne lov lå de store efterbetalingssager ude omkring, foranlediget af formueopgørelsen af 23. juli 1945. Det havde givetvis været ønskeligt, om loven ikke skulle have været forlænget, dermed ville man nemlig kunne have fastslået, at nu var dette arbejde gjort med at inddrage alle disse efterbetalingsbeløb, såvel ti stat som til kommuner.

Med hensyn til de formuedifferencer, der blev konstateret ved denne storstilede formueopgørelse, blev ca. 120 000 sager afgjort ude i kredsene. I 60 000 sager eller derover var der en difference på over 10 000 kr., og disse sager er nu opgjort og afgjort på nær måske — kan man anslå — 10 000—15 000 stykker. Det havde som sagt været ønskeligt, om samtlige sager af denne art havde været afsluttet, men da det altså ikke er tilfældet, må den højtærede finansminister naturligvis skride til en forlængelse af loven. Vi fra vor side skal heller ikke gå imod en sådan forlængelse, men vil kun have lov til at udtale en beklagelse over, at det endnu ikke er lykkedes at tilendebringe behandlingen af disse sager. Men altså, vi kan give tilslutning til det foreliggende lovforslags gennemførelse.

Alfred Jensen: Da denne lov var til behandling i 1946, stemte vi imod den. Vi gjorde det, fordi vi ikke var tilhængere af, at disse beløb skulle bruges til afskrivning på statens reguleringskonto, og vi var jo iøvrigt enige med det nuværende regeringsparti om, at det ikke var den bedste anvendelse af pengene. Vi stillede i fællesskab forslag om, at pengene hensattes på en speciel konto. Det var der ikke flertal for dengang, og vi måtte derfor tage stilling til, om vi ville stemme for det af finansministeren fremsatte forslag. Vi stemte altså dengang imod, og vi har ikke ændret standpunkt efter 1946, vi er stadig modstandere af, at disse beløb anvendes til afskrivning på statens reguleringskonto på § 26. Vi må holde for, at dette provenu skal anvendes til nedsettelse af de direkte skatter på mindre-bemidlede. Det drejer sig, efter hvad der oplyses her i forslaget og efter, hvad der er skrevet i finanslovforslaget, om 87 mill. kr. Vi mener, at disse penge bør anvendes til lettelse af kårene for dem her i landet, der har det dårligst, og vi kan derfor ikke medvirke til gennemførelsen af det foreliggende forslag.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ret i